Then Andra Lijkpredikningen/ hållin i Stockholm/ vthi then Ädle och Wälborne Herres/ S. Herr Jöran Gyllennestiernes/ Sweriges Rijkes Ammirals/ rc. vthfärd/ när hans salige Lekamen/ fördes thädan/ till sin hwilokammar/ i Bälings kyrkia/ then Decemb. Anno 1618.

Texten aff Jobs Book/ Cap. 14.

MEnniskian aff Qwinno född/ lefwer en liten tidh/ och är full medh oroligheet/ wexer vp som itt blomster/ och faller aff/ flyr bort som en skugga/ och blifwer icke. Och öfwer en sådan vpläter tu tin ögon/ och drager migh för tigh i rätten. Hoo wil finna en renan/ när them/ ther ingen reen är? Han hafwer sin förelagda tijdh/ hans månades taal är när tigh. Tu hafwer satt honom itt måål före/ ther vthöfwer warder han icke gångandes.

Vthlägningen.

MJ läsa vthi Salomons Predikare/ Cap. 7. At dödzens dagh är bättre än födelsens dagh/ och bättre är gå i sorgahws/ än i gästeboz hws. Medh hwilka ord/ then wijse Salomon icke straffar/ at en Menniskia födes hijt til werlden: Ty Gudh haffuer

thet så sielff förordnat / at Menniskian skal lagligen förmeras / til thes talet bliffuer fult på them / som årfwa skola then ewiga saligheeten. Icke heller straffar Salomon / at en menniskia går i gästebudh / är lustigh och gladh i Gudi / åter och dricker / står vp i tijdh / går i sitt hws / och prijsar Gudh / för alt thet goda / han haffuer fått aff Herrans hand. Syr. 32. Vthan Salomon gör här en Comparation / eller en sammanliknelse: Och effter båda stycken åre gode / så beskåder han / hwilket bättre är: antingen födas hijt til werlden / eller och saligen hådan döö: Hwilket bättre är: antingen gå i sorgehws / eller gästebodz hws? Ther til swarar han och säger: Dödzens dagh är bättre än födelsens dagh / och bättre är gå i sorgehws / än i gästebodz hws. Ty wil han säya: När en menniskia är född hijt til thenna werlden / så måtte hon reda sigh til at vthstå / allahanda nödh och bedröffuelse / sorg / sinkdomar / wärck / wedermöda / och på sidstonne til at smaka dödzens bitterheet / och wandra alla werldenes wägh. Men när hon skils ifrån thetta lijffuet / och döör hådan saligt / i Jesu Christi bekennelse / tå bliffuer hon frest ifrån all ålendigheet / och bekommer hoos Gudh itt ewigt lijff / ther hon skal haffua glädie tilfyllest / och lustigt wåsende på hans högra hand ewinnerliga. Ps. 16.

Sammaledes wil han säya / är thet bättre gå i sorgehws / än som i gästebodz hws; Ty i sorgehuus giffs tilfälle / til at tänkia på döden / at wij skole alle döö / at tänckia på ändan / at thet skal taga en ända medh oß. Och när wij så tänckia / så synda wij icke så dierffweliga för Gudz ansichte / ja som Syrach säger / Cap. 7. När wij tänckia på ändan så göra wij aldrigh

illa.

illa. Men then som gåår i gästebodz huus / han kan så snart/ och så låtteligen/ alt för myckit taga til sigh/ både aff maat och öl/ ther igenom hans hierta/ hug och sinne/ bliffua vptände til låttfärdigheet / til otucht skam och last/ så at han faller i Gudz onåde/ blifuer genom sin synd skylligh vnder Gudz wrede och then ewiga fördömelsen.

Åwen thetta samma lärer oß/ then tålemodige Job/ vthi thenne förelåsne ord / ther han giffuer tilkänna/ huru åländigh wår lijffztijdh är: Nemligen han säger/ at wij leffua här allenast en liten tijdh/ och vpfyllas medh oroligheet/ sorg och wedermöda. Och ändoch thet synes lijka som wij vndertijden/ skulle här haffua frögd och glädie: Så är lijkwäl wårt lijff/ såsom och wår glädie/ som itt blomster/ thet ther wexer i en kort tijdh/ och wisnar bort: Eller som en skugga/ hwilken går sin koos för än man weet. Så wisnar och wårt lijff/ och så går wår glädie sin koos. Wil förthenskul then tålemodige Job medh Salomon så besluta: At hwar och en menniskia / skal wäl betänckia och öffuerwäga sins lijffs fåfängeligheet / mera hålla aff thet/ at Gudh giffuer henne en saligh ändalycht aff thenna werlden/ än at hon födes hijt til werlden: Mera hålla aff söriehuus/ ther hon kan lära wachta sigh för synd/ än aff gästebodz huus/ then hon genom öffuerflödigt förtärande låtteligen kan för synda sig emoot Gudh then helge Trefalligheet. Och om henne något sorgeligit möter/ så skeer thet för syndennes skul: Ty för hennes skul haffuer wårt leffuerne en ända / och wij nalkas hwar dagh nåmre och nåmre döden/ til thet måål och then stund/ Gudh haffuer lagt oß alla före.

Wij wele komma til sielffua orden/ som vpläsne äre/ och them fliteligen medh hwar andra betrachta/ i thenna föliande try stycken. Thet första skal wara/ om menniskones stora älendheet. Thet andra: Om orsaken til samma älendheet. Thet tridie: Om döddzens owissa stund. Vthi hwario stycke/ wele wij höra några Lärdomar/ som kunna wara oß til rättelse vthi thetta wårt älenda leffuerne. Gudh Alzmechtigh giffue oß här til/ för Christi skul/ sin mildrijka wälsignelse.

2 Cor. 3.

Thet Första Stycket/ Om menniskiones stora älendheet.

Hwad thet första Stycket belangar/ som är om menniskiones stora älendheet/ så talar Job först om/ huru menniskian kommer hijt i werlden. Sedan huru hon här leffuer. Och til thet ytterstä huru hon skils hädan. Huru menniskian kommer hijt i werlden/ ther om talar Job altså: Menniskian aff Qwinna född; påminner oß alla ther medh/ at wij aflas aff mans och qwinnos tilhielp i synd. Ps. 51. Min moder/ säger David/ haffuer migh i syndenne aflat. Och födes hijt til werlden i älendheet. Som Salomon talar. Sap. 7. Jagh är och/ säger han/ en dödeligh menniskia såsom andre/ född aff thens menniskios slechte/ som först skapat war/ och fått kötz skapnat/ tiyo månader lång i blodh/ sammanlupin aff mans säädh genom lusta.

menniskiones ersättning wij 3 Dele

Läran.

Henna wår syndiga aflelse/ och älendiga födelse/ skal förtaga och niderslå i oß all högfärd/ at

menniskiones Aflelse.

wij

wij icke högmodas/ och förhåffua oß öffuer wår fattiga nästa: Vtan wandra i ödmiukheet och hiertans enfaldigheet: Ty effter wij åre alle aflade på lijka sätt i synd/ och födde hijt til werlden på lijka sätt i ålendheet: Hwarföre skulle wij tå förhåffua oß öffuer hwar annan? Hwarföre skulle tu högmodas som äst stofft och aska/ Syr. 10. Kommom förthenskul ihug hwad Apostelen Jacob säger Cap. 4. Och Petrus/ 1. Cap. 5. och ödmiukom oß vnder Gudz mechtiga hand/ han weet til at vphöya hwar och en i rättan tijdh.

II. Menniskiones lijdh.

Thetta haffua wij til at achta/ vthaff menniskiones syndiga och ålendiga födelse hijt til werlden: Men är nu til thet andra/ sielfwa leffuernet någhot bättre? Ney ingalunda. Ty först säger Job här/ at menniskian aff qwinno född/ lefuer en liten tijdh/ then ena en timma/ then andra en dagh: Then ena en wika/ then andra en månat. Somlige något längre/ sextiyo eller siuttio åhr/ Såsom wij pläga siunga aff then 90. Psalmen.

Wåra dagar åre siuttiyo åhr/
Fast siellan man ottatiyo når/
Doch är alt sorg och wånda/
Och flyr oß brått från handa.

För Syndafloden låsa wij. Gen. 5. At Gudh vnte menniskian lenge lefwa/ stundom i 900 åhr: Men för menniskiones ondsko skul/ förkortade Gudh samma tijdh/ så at hon nu leffuer allenast en liten tijdh: Och ther hon kunde leffua hundrade åhr/ så åre the likwäl icke meer til at rekna emoot ewigheten/ än en droppa watn emoot hela Haffuet. Syr. 18. Hurudan är tå thenna korta lijffztijdh? Han är/ säger Job/ full medh oroligheet. Så är wår vngdom/ full medh

oroligh begårelse/ så år wår midålder full medh oroligt bekymmer och arbete/ så år wår ålderdom full mz oroligh girigheet och swagheet. Orolig heet göra wij oß sielffua/ oroligheet göra oß onda menniskior/ oroligheet gör oß wår huffuud fiende Dieffaulen. Så haffua wij hiertans ololigheet/ så haffua wij huus oroligheet/ så haffua wij Stadz oroligheet / så haffua wij landz oroligheet. Oroligheet aff eeld och watn/ aff wåder och wind/ aff krigh och örligh/ aff hunger och dyyr tijdh/ aff Pestilentz och siukdomar/ så myckin och stoor/ at om en menniskia säge all then oroligheet/ henne möta skulle i werlden tillijka / så kunne hon inteet annat än förtwifla/ för hiertans ångest skul. Therföre och Syrach ther om merkeligen talar Cap. 40. och säger: En vsel och jemmerligh ting/ år medh alla mennniskiors leffuerne/ alt ifrån moderlijffuet/ intil thes the i Jordenne/ then alles wåra moder år/ begraffne warda: Hår år altijdh sorgh och fruchtan wånta/ och på sidstönne döden: Så wäl når then/ som i stoor åhra sitter/ som når then ringaste på Jorden/ så wäl når then som silke och Crona bår/ som når then i grofft blaggarn klädd år. Hår år altijdh wrede/ nijt/ wedermöda/ ofridh och dödzfahra/ kijff och träta: Och når en om natten / på sin sång hwijlas/ och soffua skal/ komma honom mänge tankar före. Och om han än en liten roo fåår/ så år thet doch intet.

Syr. 40.

Lärdomarna.

HWad skole wij lära aff wårt leffuernes kortheet/ at wij leffua en så liten tidh? Thetta skal vpwäckia oß/ til at bortlåggia mörksens gerningar och ikläda oß liusens wapn. Rom 13. Til at tiena leffuande Gudh i heligheet och rättfärdigheet. Luc. 1.

Til

Til at leffua tuchteliga/rättfärdeliga och Gudeliga i thenna werlden. Tit. 2. Til at kämpa här en godh kamp och behålla trona/och itt gätt samwet/2. Thes. 4. Hwij så? Ty effter thetta korta korta lijffuet/ så ståår oß före/ antingen en ewigh glädie medh Gudh och hans vthwalda: hwilken är så stoor/at intet öga haffuer sådan glädie sedt/intet öra hördt/ och är aldrigh kommen i nägors menniskios hierta. 1. Cor. 2. Eller en ewigh fördömelse/ ther gråät/ och tandagnisslan wara skal til ewigh tijdh. Math. 22. Therföre är thet rätt/at wij i wåra korta dagar/ beflijta oß om/at ingå i then ewiga glädien/ och vndwijka then ewiga döden. Såsom Christus förmanar Math. 7. Gåår säger han/igenom then tränga porten? Ty then porten är wijd/och then wägen är breed/ som drager til fördömelse/ och the åre mänge som gå på honom. Och then porten är träng/ och then wägen smaal/ som drager til lijffuet/och få åre the som finna honom.

Til thet andra: Så skole wij aff wårt leffuernes oroligheet/dageligen bliffua påminte/ til at längta hådan ifrån thenna oroliga werlden/ til Gudh then helige Trefalligheet/til Gudz heliga änglar/ til the vthwalda/til wårt rätta fädernesland. Ty wij åre intet skapade til at wara här vthan allenast en liten tijdh/och göra wår prooff/ om wij åre wärde/ til at bekoma then herligheet/ som på Gudz barn vppenbaras skal. Som Epistelen til the Hebreer talar Cap. 13. Wij haffua här ingen warachtigh staad. Och Paulus Phil. 3. Wårt omgängelse är i Himmelen/ thådan wij och wänta Frelsaren Herren Jesum Christum. Therföre skola wij dagligen dags vthi thenna wår oroligheet/ säya medh Paulo. Phil. 1. Jagh åstundar skilias

hådan/

hådan/och wara når Christo. Och thenne år orsaken hwarföre Gudh offta sender oroligheet i the Gudhfruchtigas hierta: Ty ther igenom wil han göra them ledse widh thenna werldennes Sodom/ och så leda them här vth/ som han medh sina änglar ledde vth Loth. Gen. 19.

Sådant år nu Menniskiones leffuerne: Hwadh ändalycht fåår tå en Menniskia/ och hurudan år hennes vthgång aff thenna werlden/thet giffuer Job här widare tilkänna/medh twenne liknelser. Först säger han/ wij falla aff/ nemligen genom döden/ som itt blomster/thet arla om morgonen år härligit til at see men innan afftonen antingen förtrampat/ eller bortriffuit/ eller förwisnat. Såsom wij pläga siunga i Psalmen.

Thet år så snart medh menniskian giort/
Som medh thet gråås som wisnar bort/
Thet går vthöffuer fattiga och rijka/
Arla gråset sin blomma båår/
Om qwällen thet förwisnat år/
Ty warder thet affslagit/
Förtorkat och borttagit.

Sedhan säger han / Menniskian flyr bort som en skugga. Medh en skugga haffuer thet sigh altså: Han synes wäl något wara / når man icke rörer thet som skuggan gör: Men tages thet vndan. Så år skuggan borta i itt ögnableck: Så år alle Menniskiors leffuerne/thet synes wäl något wara: Men når stunden år kommin/ så faller hon sin koos/genom then timmeliga döden hasteligen/oförmodeligen och emoot allas förhopning/then ena genom siukdom/ then andra genom Swerd/then ena genom watn/then andra

genom

genom eld: then ena genom longligh soot/then andra genom brådödh. Och alt sådant hender så snart them Gudfruchtigom/som them ogudachtigom. Som Salomons Predikare lärer Cap. 9.

Läran.

EX thet nu så/ at wij så hasteligen ryckias hådan/ wij falla aff som itt biomster/ och fly bort som en skugga/ som thet så wisserligen är? Hwad fölier tå ther aff? Thetta: At wij icke skola göra som mörkasens barn/ som werldennes barn / som otrones barn/ the ther antingen säya/sigh haffua giordt itt förbund medh döden/och förwetat sigh medh helwete. Es. 28. Och therföre leffua i theras synders säkerheet. Eller samka Silffuer och Gull/ och werldennes gotz medh rätt och orätt/ och hängia sitt hierta ther til / som then rijke mannen giorde. Luc. 12. Then ther sade til sin siäl: Tu haffuer mykit gott/til mång åhr/åät och drick / och gör tigh goda dagar. Men honom bleff swarat: Tu dåre i natt skal tin siäl bliffua ifrån tigh tagen. Ty hwad gagnade thet/om en menniskia kunne förwärffua hela werlden/ och skulle likwäl skada lijda på sin Siäl? Math. 12. Vthan låta oß nöya medh wår deel: Ty säger Apostelen, 1. Tim 6. Wara Gudeligh och låta sigh nöya är winning nogh/wij haffua intet fördt in i werldenne. Therföre är thet klart/ at wij icke heller kunna föra något här vth. Och så länge besökelsens tijdh är. Luc. 19. och salighetennes dagh. 2. Cor. 6. Sökia Herren wår Gudh/emådan hans finnas kan. Es. 55. Förskaffa oß trones Olia medh the wijsa Jumfrur. Math. 52. Samka oß en godh skatt i Himmelen. Math. 7. Waka och bedia/at wij må vndfly/alt thet som komma skal/och stå för Menniskiones

Son. Luc. 21. På thet om wij leffua / så må wij leffua Gudi / döö wij / så må wij döö Gudi: Ehwad wij leffua eller döö / så må wij höra Gudi til. Rom. 14.

Thet andra Stycket / Om orsaken til Menniskiones ålendheet.

SEdan Job hade beskriffuit menniskiones leffuernes ålendheet / så faar han wijdare fort / och giffuer tilkänna rätta orsaken ther til: Nemligen then syndiga orenligheten / genom hwilken alla menniskior åre förderffuade. Och säger altså: Öffuer en sådan vpläter tu tin ögon: öffuer en sådan / som födes hijt til werlden i ålendheet / leffuer här i ålendheet / och döör i ålendheet / vpläter tu tin ögon / til at beskoda hans wåsende / och alla hans gerningar / och drager migh säger han / fram för tigh i rätten: Thet är: tu straffar och plågar migh / ja tu förskräcker mig / lijka som en streng Domare / förskräcker honom / som brozligh kommer in för Lagh och rätt.

Läran.

I Hetta talade Job i sin stora bedröffuelse / ther han war icke allenast beröffuat ifrån alt thet han åtte i werlden / ifrån goz och ägodelar / helsa och helbregda: Vthan och förlåtin aff alla Menniskior / aff Wenner och Frender: Gaff altså ibland tilkenna sin otoligheet och swagheet. Såsom än i thenna dagh / altsom offtast hender Gudz barn / när anfechtningennes heta eller bedröffuelsens watn kommer alt förnär / in til theras Siålar: Så kunna the icke altijdh så rätt skicka sigh i saken: Vthan myckin swagheet och otåligheet löper medh ibland / och

qweller

qweller vp aff theras hierta. Men Herren Jesus Christus/ förkastar them intet therföre / vthan skyler sådana feel och betäcker. Såsom goda föräldrar/skyla och betäckia theras barns skröpligheet och swagheet: Ty Herren Gudh weet/at wij äre stofft och aska. Psal. 103. Skola förthenskul alla tröstlösa och bedröffuade Christne/ icke bekymra sigh för theras swagheet skul och otoligheet: Vthan stadeligen hoppas på Gudz nåde och barmhertigheet/at han en förbråkat röö icke wil sönderbryta/ och en rykande weka icke vthsläckia. Es. 42. Vthan såsom han haffuer begynt vthi them trones werck/ så skal han och sielff fulborda thet in til Jesu Christi dagh. Phil. 1.

Widare så giffuer Job orsaken tilkenna til menniskiones älendheet/ ja til sielffue döden/och säger: at wij alle äre orene aff synden. Hoo wil säger han/finna en reen när them/ther ingen reen är? Såsom wille han säya / thet är omöyeligit: Ty wij äre alle aflade aff syndiga sädd. Ps. 51. Födde hijt wredennes barn. Ep. 2. Wij haffua alle fördt itt syndigt leffuerne / och oß fattas then berömelse/wij skulle haffua för Gud. Rö. 3. Wij haffua alle gått wilse som fåår. Es. 53. Herren såg af Himmelen på alla Menniskios barn/at han skulle see om någor wore förständig/och frågade efter Gudh Men the äre alle affwekne/ och alle samman odugse/ ther är ingen som wäl gör/ja icke en. Ps. 14. Thet heter/hoo wil finna en reen när them/ther ingen reen är? Altså haffuer Gudh tusende orsaker/hwarföre han vpläter sin ögon öfuer oß menniskior/och drager oß i rätten/hemsöker och straffar oß med allahanda korß och bedröffuelse/och på sidstone medh sielffua döden/ som syndennes lön är. Rom. 6.

Ja Herföre/när Gudh kastar oß Korset för dören/ja på sielffue halsen/ så at wij måtte dragat: Så bör oß icke knorra emoot Gudh / lijka som han giorde oß orätt: Vthan knorra emoot wåra synder. Thren. 3. Ja oß böör först bekenna wåra synder/ medh then förlorade Sonen. Luc. 15. och säya: Fader/ wij haffue syndat i himmelen och för tigh. Medh Manasse: Ther han säger i sin böön. O Herre Gudh/ mina synder äre så månge/ som sanden i haffzens strand. Sedan ock affbidia synden/ och syndastraffet medh David/ och säya aff then 51. Ps. Gudh war migh nådelig/ effter tina godheet/ och affplåna mina synder/ effter tina stora barmhertigheet. Medh Publicanen. Luc. 18. Gudh miskunde sigh öffuer migh syndare. Ytteremera böör oß täligen vptaga Korßet / och säya som Micheas skriffuer Cap. 7. Jag wil bära Herrens wrede: Ty iagh haffuer syndat emot honom: Til thes han vthrättar min saak/ och skaffar migh rätt. Han skal föra migh i liuset/ så at iagh skal see mina lust på hans nådh. Så giorde then Gudfruchtiga Keysaren Mauritius/ när hans tiänare Phochas lät rätta honom mz hustru och barn / sade han: Herre tu äst rättfärdigh och alla tina domar äre rätte. Och effter Gudh/ aff sine stora barmhertigheet/ icke förkastade oß emådan wij ännu syndare woro: Vthan lät sin Son Jesum Christum lijda döden för oß: Så warda wij mykit mera behåldne genom honom för wredenne. Rom. 5. Wij warda renade ifrån wåra synder/ genom hans blodh: Ty hans blodh kan rena oß ifrån alla synder. 1. Joh. 1. Wij warda delachtige i then ewiga glädien och herligheten/ doch aff Gudz blotta nådh/ och obegripliga barmhertigheet. Hwilken Micheas högeligen berömer.

mer. Cap. 7. Ther han säger: Hoo är en sådan Gudh som eu äst? Then ther synder förlåter/ och tilgiffner rinom igenleffda arffuedeel theras mißhandel / then icke behåller sin wrede ewinnerliga: Ty han är barmhertigh/han skal ännu förbarma sigh öfuer oß/slå wåra mißgerningar nider / och kasta alla wåra synder i haffzens diwp.

Thet Tridie/Om dödzens owissa stund.

I Hetta är nu så korteligen talat / om orsaken til menniskiones ålendheet: Nemligen om synden Fölier thet tridie stycket / om dödzens owissa stund. Gud är hon wäl bekendt: Ty han haffuer hwario Menniskio satt itt mål före / ther öffuer hon icke gå kan/och en wiß tijdh/ på hwilkē hon skal skilias hådan. Men för Menniskian är samma stund fördold. Orden lyda altså: Han haffuer sin förelagda tijdh: Icke fataliter, thet är ounwikeligen/ så at thet icke skulle kuña ändras hoos Menniskian: Vthan effter Gudz lyffte: Tu Gudh haffuer läffuat i thet fierde budordet/at then som åhrar sina föräldrar / han skal och få länge leffua på jordenne. Så säger och Salomon Pro. 3. Min Son förgåät icke min lagh/ och titt hierta behålle min budh: Ty the skola skaffa tigh longt lijff/och godh åhr/och fridh. Syrach säger Cap. 3. Then sin fader åhrar/han får thes längre leffua. Twert om hotar Gudh och säger/at the ogudachtiga/ falska och blodgiriga icke skola komma til theras halffua ålder. Ps. 55. Och om the än synas leffua någon tijdh / så skeer thet för then skul/ at Gudz långmodigheet skal locka them til båtring. Rom. 2. Wilia the tå icke bättra sigh / så behållas the in til förderffuelsens dagh / ja in til wre-

Zorstra.

dennes dagh bliffua the. Job. 21. Här kan nu någor fråga och seiya: Jagh hörer at the ogudachtiga kunna döö/för än theras tijdh är kommin / äre förthenskul the alle ogudachtiga/ som döö i theras unga åhr/ eller i theras midålder? Ney ingalunda: Ty så ståår thet i wijßhetennes book Cap. 4. Then rättfärdiga/ om han än bittida döör/ så är han doch i roligheet: Ty ållerdomen är ärligen icke ther aff / at han länge warar eller mång åhr haffuer: Klokheet ibland Menniskiorna äre the rätta gråhåren / och itt obesmittat leffuerne/ är then rätta ållerdomen. Och strax ther efter: Hans Siål behagade Gudi: Therföre hastade han medh honom vthu thetta onda leffuernet. Alltså/ om Gudh kallar sin barn hådan i vngdomen / så fölier intet/ at the haffua warit ogudachtiga: Vthan han handlar så medh dödstunden som oß owiß är/ som han effter sin Gudomeliga wijßheet seer och weet wara rätt/ nyttigt och saligt. Ytterligare säger Job: Hans Månaders taal är när tigh/ thet är: Menniskiones lijffztijdh ståår i Gudz hand. Som Psalmisten säger/ Ps. 31. Och han haffuer satt Menniskian itt måål före/ ther vthöffuer hon icke gå kan/ Såsom och Syrac talar Cap. 17. Gudh skapade Menniskian vthaff Jord/ och giorde henne åter til jord igen/ och bestemde henne sin lijffztijdh.

Ps: 31: 4.

Lärdomarna.

I Hetta tiener allom högtbedröffuadom föräldrom/ änklingom och änckiom/ som äre hierteliga bedröffuade/ för theras framlidnas dödelige affgång/ ifrån thenna wärlden/ til en merkeligh tröst: at the äre icke hådan farne aff en slumpelycka/ som Epicuriske Menniskior tala Sap. 2. Vthan Gudh haffuer them kallat/ när theras förelagda tijdh och Månaders

naders taal war vthe/ och när the wore komne til thet målet/ther vthöfwer the icke gåå kunde. Hafuer Gud thet giort/ then ther alt wijsligen och wäl gör. Mat. 7. Hoo skulle icke wara ther medh tilfridz/ gifwa honom åhrona och seiya: Herrens nampn ware åhrat i ewigheet. Men här kan någor seiya: Mitt är lijkwäl borta? Swar: Thet är intet borta/ vthan wäl förwarat i Gudz hand. Ty så stådr Sap. 3. The rättfärdigas siälar äre i Gudz hand/ och intet dödzqwal kommer widh them. Och hwem haffuer tagit titt bort/ vthan Jesus Christus som thet gaff. Tulit qui dedit: Han weet thet och bäst förwara. Ty om the finge leffna effter wår begåran/ så kunde en olyckeligh stund/ så inwefwa them i synd/ at the bleffue ther igenom ewinnerliga förtappade. Och i sanning the som åstunda bekomma theras framlidna hijt til werlden igen/ äro som the ther stå medh lijffzfahra/ vthi itt hängedy vp til öronen/ wele intet thådan: Vthan draga andra medh sigh in vthi samma farligheet. Therföre tagom vp i tålamodh/ thet som Gudh ålägger/ och säiyom medh Job i sådan fall. Cap. 1. Herren gaff och Herren togh. Och effter thet/ at sådant tålamod wexer icke i hwar mans gård/ och kan icke komma aff kött och blod/ vthan aff Gudh wår käre Himmelske Fader/ aff hwilkom alla goda gåffuor komma. Jacob. 1. Så bidiom aff hiertat/ at han i thenna werldennes twång/ wille i tålamod vppehålla wåra siälar/ til then ewiga glädien och herligheten.

Sedan til thet andra: At hwar och en Menniskia haffuer sin förelagda tijdh/ och ingen kan gå öffuer thet målet som Gudh honom satt haffuer/ thet skal trösta oß vthi wårt kall/ och ämbete/ emoot alla farligheter/ at ingen skal kunna förkorta oß wår bestemda

lijffz

lijffz tijdh/ huru stoor han är: Uthan hwar och een skal löpa til sitt föresatta måål. Ty Guth hffuer taald wår huffuudhåår/ Math. 10. Wij äre under thens högstes beskerm. Ps. 91. Wij äre i Herrens hand/ och ingen skal taga oß uthu hans hand. Joh. 10. Ingen skal skilia oß ifrån then kärligheet/ som är i Christo Jesu. Rom. 8. Therföre låtom oß göra wårt ämbete/ lagandes all ting Gudz Församling/ och wårt käre Fäderneslands til thet bästa. Alt i then förhopning/ at wij på then salige Jesu Christi dagh/ på hwilken han kommandes warder/ til at döma leffuandes och döda/ bekomma måtte genom trona/ then ewiga herligheetennes oförgängeliga Crona/ then oß Jesus Christus giffua skal/ icke allenast oß/ uthan allom them/ som förwenta hans herliga uppenbarelse. Thetta unne och förlåne oß then helgha Trefallig-heet/ högt prijsat i alla ewiga ewigheet.

AMEN.

266.

calibrite
mm
calibrite
colorchecker CLASSIC
mm